

РЕШЕНИЕ

№ 7088

гр. София, 21.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Елена Попова

при участието на секретаря Мая В Миланова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9259** по описа за **2023** година докладвано от съдия Евгения Баева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационната жалба на „Трейдинг 212“ ЕООД със седалище и адрес на управление [населено място], срещу Решение от 24.07.2023 година, постановено по НАХД № 5133/2021 година по описа на Районен съд - София.

Жалбоподателят твърди, че обжалваното решение е постановено при неправилно приложение на материалния закон. Твърди, че въззивният съд не е съобразил, че наказателното постановление е издадено от некомпетентен орган, както и че в хода на административнонаказателното производство не са събрани относимите доказателства, в резултат на което не е изяснена фактическата обстановка. Отделно от това твърди, че въззивният съд е направил неправилна преценка, че деянието не е маловажно. Твърди, че към момента на постановяване на въззивното решение е изтекла абсолютната давност. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение, като вместо него постанови друго, с което да отмени наказателното постановление.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуален представител, поддържа жалбата. Претендира направените пред инстанциите съдебно-деловодни разноски. В писмено становище от 09.11.2023 година излага подробните си съображения за

основателност на касационната жалба.

Ответникът не изпраща представител. В писмено становище от 27.10.2023 година излага подробните си съображения за неоснователност на касационната жалба. Моли съда да постанови решение, с което да остави в сила обжалваното решение. В условията на евентуалност, при отмяна на решението и наказателното постановление, прави възражение за прекомерност на изплатеното адвокатско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение и вместо него да постанови друго, с което да отмени наказателното постановление.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

Производството пред Районен съд - София е образувано по жалбата на „Трейдинг 212“ ЕООД със седалище и адрес на управление [населено място], срещу Наказателно постановление № 38-17/09.04.2020 година на Председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“, с което е наложена „имуществена санкция“ в размер на 5 000 лева, на основание чл. 116, ал. 1, т. 3, вр. чл. 6б, ал. 1, вр. чл. 11, ал. 1, т. 1, вр. чл. 10, т. 4 от Закона за мерките срещу изпирането на пари затова, че на 09.01.2019 година, в [населено място], в качеството си на инвестиционен посредник, е сключило договор с В. К., чрез електронна платформа, за търговия с инвестиционни продукти, като не е изяснил произхода на средствата, чрез един от способите по чл. 6б, ал. 1 от Закона за мерките срещу изпирането на пари или представяне на декларация по чл. 6б, ал. 2 от същия закон.

С Решение от 11.11.2020 година, постановено по КНАХД № 5737/2020 година по описа на Районен съд - София, наказателното постановление е отменено. Решението е отменено с Решение № 2026/29.03.2021 година, постановено по кадм.д. № 216/2021 година по описа на Административен съд – София-град и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

С Решение от 24.07.2023 година, постановено по НАХД № 5133/2021 година по описа на Районен съд – София, наказателното постановление е потвърдено. За да постанови този резултат въззивният съд е приел за установено от фактическа страна, че на 09.01.2019 година е сключен договор за инвестиционна търговия между жалбоподателя и В. К. на стойност 500 долара. Преди сключване на договора В. К. е попълнил въпросник, в който е посочил, че извършва дейност в областта на финансовите услуги/застраховане, че е самоосигуряващ се, а средствата са приход от инвестиции. Дружеството не е извършило проверка на произхода на средствата по един от посочените в чл. 6б, ал. 1 от Закона за мерките срещу изпирането на пари способи и не е изискала декларация по чл. 6б, ал. 2 от същия закон.

Възивният съд е приел, че актът за установяване на административно нарушение е съставен от оправомощено длъжностно лице. Приел е, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган. Приел е, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, тъй като деянието е описано в достатъчна степен. Приел е, че деянието осъществява състава на чл. 116, ал. 1, т. 3, вр. чл. 6б, вр. чл. 11, ал. 1, т. 1,

вр. чл. 10, т. 4 от Закона за мерките срещу изпирането на пари. Приел е, че случаят не е маловажен, както и че наложената имуществена санкция постига целите по чл. 12 от ЗАНН.

Настоящият състав споделя изводите на въззивния съд, че актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са съставен/издадено от компетентни органи. Съобразно разпоредбата на чл. 108, ал. 1 от Закона за мерките срещу изпирането на пари (Обн. - ДВ, бр. 27 от 2018 г.) контролът по прилагането на закона се упражнява от председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“. Видно от Заповед рег. № Фр-9-54/29.07.2019 година Директорът на САД „Финансово разузнаване“ в Държавна агенция „Национална сигурност“, оправомощен от Председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ със Заповед № 3-1085/18.04.2018 година, е възложил на Ю. Г. К. и Р. А. Т., експерти в дирекция „Финансово разузнаване“, отдел „Контрол върху задължените лица“ да извършат проверка на дружеството-жалбоподател. Същите са определени като контролни органи по чл. 108, ал. 2 от Закона за мерките срещу изпирането на пари със Заповед № 3-1089/18.04.2018 година на Председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“. Заповедта е връчена на представител на дружеството на 01.08.2019 година, в изпълнение на изискването на чл. 108, ал. 2 и 5 от Закона за мерките срещу изпирането на пари. Актът за установяване на административно нарушение е съставен от Ю. Г. К.. Наказателното постановление е издадено от Председателя на Националната агенция „Национална сигурност“ съобразно правомощието му по чл. 123, ал. 1 от Закона за мерките срещу изпирането на пари (Обн. – ДВ, бр. 94/2019 г.).

Въззивният съд е установил относимите факти и въз основа на тях е извел правилен извод, че жалбоподателят е осъществил състава на нарушението по чл. 116, ал. 1, т. 3, вр. чл. 11, ал. 1, т. 1, вр. чл. 10, т. 4 от Закона за мерките срещу изпирането на пари в приложимата редакция (Доп. - ДВ, бр. 94 от 2019 г.). Жалбоподателят не е изпълнил задължението си при установяване на делови взаимоотношения, каквито са сключването на договор за управление на средства, да изясни произхода на средствата по един от способите по чл. 66 от Закона за мерките срещу изпирането на пари. Същия не е изискал писмена декларация от клиента.

Правилен е изводът на въззивния съд, че деянието не е маловажно. Засегнатите обществени отношения в особено силно защитената финансова система не могат да бъдат определени като незначителни, а от там и деянието, квалифицирано като маловажно.

В ЗАНН не се съдържа уредба на абсолютната давност за преследване. Съобразно разпоредбата на чл. 81, ал. 3 от Наказателния кодекс, вр. чл. 11 от ЗАНН независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в чл. 80. В конкретния случай този срок е 4,5 години, арг. чл. 81, ал. 3, вр. чл. 80, ал. 1, т. 5 от Наказателния кодекс, вр. чл. 11 от ЗАНН. Този срок започва да тече от извършване на нарушението – 09.01.2019 година и е изтекъл на 09.07.2023 година.

Като не е съобразил изтеклият давностен срок и е потвърдил наказателното постановление въззивният съд е постановил неправилно решение, което следва да се отмени. Вместо него следва да се постанови друго, с което наказателното постановление да се отмени.

На жалбоподателя следва да се присъдят направените пред инстанциите съдебно-деловодни разноски в общ размер на 2 773,50 лева, при съобразяване на

направеното възражение за прекомерност на платеното адвокатско възнаграждение. Платените пред въззивния съд, при първоначалното разглеждане на делото и пред настоящата касационна инстанция възнаграждение са съответно в размер на 938,80 лева и 821,45 лева, при определен минимум в размер на 800 лева, арг. чл. 18, ал. 2, вр. чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, т. 1, пр. 2 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение от 24.07.2023 година, постановено по НАХД № 5133/2021 година по описа на Районен съд – София, КАТО ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА :

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 38-17/09.04.2020 година на Председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“, с което на „Трейдинг 212“ ЕООД – С. е наложена „имуществена санкция“ в размер на 5 000 лева, на основание чл. 116, ал. 1, т. 3, вр. чл. 66, ал. 1, вр. чл. 11, ал. 1, т. 1, вр. чл. 10, т. 4 от Закона за мерките срещу изпирането на пари.

ОСЪЖДА Държавна агенция „Национална сигурност“ ДА ЗАПЛАТИ НА „Трейдинг 212“ ЕООД със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет. 10, ЕИК[ЕИК] сумата от 2 773,50 (две хиляди седемстотин седемдесет и три и 0,50) лева, представляваща съдебно-деловодни разноски.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.